

מרוכה פרק שביעי בבא קמא

סח.

עין משפט
נר מצוה

בג א מיי פ"צ מהל'
נגיבה הל' יא טו"מ"ח
פ"י ע"ג:
מד ב ג מיי פ"א הל'
יא טו"מ"ח ע"ג:
מה ד מיי ע"ג ה'
טו"מ"ח ע"ג:
מו ה מיי ע"ג ה'
יא טו"מ"ח ע"ג:
מו ז מיי ע"ג פ"א מהל'
נגיבה הלכה יא
טו"מ"ח ע"ג:
מז ח מיי פ"א מהל'
נגיבה הלכה יא
טו"מ"ח ע"ג:
מז ט מיי פ"א מהל'
נגיבה הלכה יא
טו"מ"ח ע"ג:
מז י מיי פ"א מהל'
נגיבה הלכה יא
טו"מ"ח ע"ג:
מז יא מיי פ"א מהל'
נגיבה הלכה יא
טו"מ"ח ע"ג:
מז יב מיי פ"א מהל'
נגיבה הלכה יא
טו"מ"ח ע"ג:
מז יג מיי פ"א מהל'
נגיבה הלכה יא
טו"מ"ח ע"ג:
מז יד מיי פ"א מהל'
נגיבה הלכה יא
טו"מ"ח ע"ג:
מז יה מיי פ"א מהל'
נגיבה הלכה יא
טו"מ"ח ע"ג:
מז יז מיי פ"א מהל'
נגיבה הלכה יא
טו"מ"ח ע"ג:
מז יח מיי פ"א מהל'
נגיבה הלכה יא
טו"מ"ח ע"ג:
מז יט מיי פ"א מהל'
נגיבה הלכה יא
טו"מ"ח ע"ג:
מז כ מיי פ"א מהל'
נגיבה הלכה יא
טו"מ"ח ע"ג:
מז כא מיי פ"א מהל'
נגיבה הלכה יא
טו"מ"ח ע"ג:
מז כב מיי פ"א מהל'
נגיבה הלכה יא
טו"מ"ח ע"ג:
מז כג מיי פ"א מהל'
נגיבה הלכה יא
טו"מ"ח ע"ג:
מז כד מיי פ"א מהל'
נגיבה הלכה יא
טו"מ"ח ע"ג:
מז כה מיי פ"א מהל'
נגיבה הלכה יא
טו"מ"ח ע"ג:
מז כו מיי פ"א מהל'
נגיבה הלכה יא
טו"מ"ח ע"ג:
מז כז מיי פ"א מהל'
נגיבה הלכה יא
טו"מ"ח ע"ג:
מז כח מיי פ"א מהל'
נגיבה הלכה יא
טו"מ"ח ע"ג:
מז כט מיי פ"א מהל'
נגיבה הלכה יא
טו"מ"ח ע"ג:
מז לו מיי פ"א מהל'
נגיבה הלכה יא
טו"מ"ח ע"ג:

אי הכי קשה מציעתא דרב. לאין להפוכו כיון דצרייתא לל מוכחא
מידי שרין למרלה ולהפכה:

מה מביחה דאהנו מעשיו. משמע דסבר ר"א דשינוי קונה דאהנו
מעשיו משמע להפוקי מרשות בעלים דומיא דאהנו מעשיו

דמכירה וקשה לפי רש"ב דמפרש
פ"ק (ד' יא.) אהא דאמר עולא
א"ר אלעזר שמינ לגנב ולגזל דהיינו
לענין פחת נזילה דהוי לגזל
משום דלל קני לה גזלן דשינוי
וי"ל דדוקא דשינוי שאין הגזלן עושה
זדים לא קני כגון שמתה הבהמה
אבל שינוי שעושה הגזלן זדים
כגון טביחה מודה ר"א דקני אי"נ
אהנו מעשיו דנזיחה היינו
שמחכרה מן הבעלים ולא דקני לה
ולא הוי כאהנו מעשיו דמכירה:
מה

מי איכא נשטרש. הא לא אהנו מעשיו דשינוי רשות ששינוי
מכרשו לרשות לוקח בלא יאוש ליכא למ"ד דקני: לאחר יאוש.

דהנו מעשיו דהשתא קני לוקח במתני יאוש ושינוי רשות: ואי
ס"ד יאוש. גרידא קנייה גנב אמאי משלם ארבעה וחמשה הא

HebrewBooks.org © Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מי איכא נשטרש אלא לאחר יאוש ואי ס"ד
יאוש קני אמאי משלם תשלומי ארבעה
וחמשה שלו הוא טובח שלו הוא מוכר אמרי
כדאמר רבא מפני ששנה בחטא הכא נמי
מפני ששנה בחטא ת"ש וטבחו או מכרו
מה מביחה שאינה חוזרת אף מכירה שאינה
חוזרת אימת אילימא לפני יאוש אמאי אינה
חוזרת אלא לאחר יאוש ואי ס"ד קנייה אמאי
משלם ד' וה' שלו הוא טובח שלו הוא
מוכר כדאמר רב נחמן פרט לשהקנה
לשלשים יום הכא נמי פרט לשהקנה

(א) [מכלתא משפטיה פ'
יק, (ג) [לעיל סה:
(א) מהר"ש מ"ו, (ד) [שמות:
כג, (ס) ס"א ל"ג, (ו) [שיך
לע"ז, (ז) [נפ' מוס' צ"מ
ל: ד"ה זל שלם].

הגהות הב"ח

(א) גמ' שניו במקומו
עומד כ"ל: (ב) רש"י מה"ש
אלא כי לא סגי דלאו
לפני יאוש כ"ל:

הגהות הגר"א

[א] גמ' דהוי ליה יאוש
ושינוי רשות תל"מ:

מוסף רש"י

שינוי במקומו עומד.
א"ע"ג דאשמו לא נפק
מכחות בעלים (לעיל סה).

רבינו הגואל

ופרקינן, לא תימא
שנשטרש בחטא אלא
אימא ששנה בחטא גם
טבח ומכר לעולם לפני
יאוש. תא שמע וטבחאו או
מכרו כולי. ופרקינן, כרב
נחמן כדבבנן למימר
קמאן דאמי פרט לשהקנה
לו לשלשים יום. ופרי לא
באתה הבריתא ללמדך
אלא אם ימכרוהו לו
שלשים יום ואחר שלשים
יום יחידויהו לו, כגון זו
המכירה אינו משלם ד'
וה'. ורובעין טוב, גנב
ובא אחר ונגבו, ראשון
משלם ככל עובדי משלם
הכי' כדנתן אין ונגבו אחר
הגנב משלם תשלומי כפול.
גנב וטבח ובא אחר ונגבו,
ראשון משלם ד' וה' שני
אינו משלם אלא א"ר.
קאמי מיהת גנב וטבח
ובא אחר ונגבו ראשון
משלם ד' וה', שני אינו
משלם אלא כפול אימת,
אילימא לפני יאוש, שני
אמאי משלם כפול, כיון
שהוא לפני יאוש מכירה
אינה נחשבת מכירה אלא
שלם ד' וה' ליכוד, אבל
הלוקח לא קנה ולא
אשכחן מאן דאמי שינוי
בלא יאוש בעלים קנה.
וכיון דלא קנה הלוקח
הגנב השני כאילו מן הגנב
הראשון גנב, ונתן אין
הגנב אחר המשלם כפול
תשלומי כפול, אלא לאחר
יאוש, ואו אחת לדרב'
ראשון אמאי משלם ד'
וה', קאמי ודרייה קניא
דובין. ואסיקנא, הוה
לוקח. ופרקי רב ואמי הא
מתניתא משבשתא היא
וכולה לפני יאוש, ותרין
לה אפיך מציעתא לסיפה
וספיא למציעתא, ואימא
הגנב ומוכר ובא אחר
וגנבו, ראשון משלם ד'
וה'. וסיפא למציעתא, שני
כיון שהוא לפני יאוש ולא
קנה הלוקח כאילו גנב
מאחר הגנב הוא. גנב
וטבח ובא אחר ונגבו,

לשלשים יום מיתיבי גנב ובא אחר ונגבו הראשון משלם תשלומי כפול והשני
אינו משלם אלא קרן בלבד גנב ומוכר ובא אחר ונגבו הראשון משלם תשלומי
ארבעה וחמשה והשני משלם תשלומי כפול גנב וטבח ובא אחר ונגבו
הראשון משלם תשלומי ד' וה' והשני אינו משלם תשלומי כפול אלא

קרן בלבד קתני מיהא מציעתא גנב ומוכר ובא אחר ונגבו הראשון משלם
תשלומי ד' וה' והשני משלם תשלומי כפול אימת אילימא לפני יאוש שני
אמאי משלם תשלומי כפול שינוי רשות בלא יאוש מי איכא למ"ד דקני אלא
פשיטא ולאחר יאוש ואי ס"ד יאוש קונה אמאי משלם תשלומי ד' וה' דידיה
הוא דובין ותו דקתני רישא גנב ובא אחר ונגבו ראשון משלם תשלומי כפול

והשני אין משלם אלא קרן מכדי לאחר יאוש קיימינן ואי ס"ד יאוש קונה
שני אמאי אינו משלם אלא קרן אלא לאו י"ש"מ יאוש לא קני וקשיא לרב
אמר רבא ותסברא הא מתרצתא היא אלא דקתני סיפא גנב וטבח ובא אחר
וגנבו ראשון משלם תשלומי ארבעה וחמשה ושני אינו משלם אלא קרן
ומי איכא למ"ד שינוי מעשה לא קני אלא לעולם כולה לפני יאוש ואיפוך
סיפא למציעתא ומציעתא לסיפא ואימא הכי גנב ומוכר ובא אחר ונגבו
הראשון משלם תשלומי ארבעה וחמשה והשני אינו משלם אלא קרן

ודשינוי רשות בלא יאוש לא קני גנב וטבח ובא אחר ונגבו הראשון משלם
תשלומי ארבעה וחמשה והשני משלם תשלומי כפול דקנייה מעשה
רב פפא אמר לעולם לא תיפוך סיפא ב"ש היא דאמרי שינוי (ו) במקומה עומד
אי הכי קשיא רישא ומציעתא לרב א"ר זביד לעולם כולה לפני יאוש
והב"ע שנתתיאשו הבעלים בלוקח ולא נתייאשו בגנב [א] דה"ל יאוש (ו) ושינוי

(רשות) ולא תימא משום דבעינן יאוש ושינוי רשות אלא אפילו ביאוש
לחודיה נמי קני גבי גנב אלא דלא משכחת דמשלמי תרויהו גנב ראשון וגנב
שני אלא בהכי: איתמר המוכר לפני יאוש רב נחמן אמר חייב רב ששת
אמר פטור רב נחמן אמר חייב ומכרו אמר רחמנא והא זבין לא שנא לפני
יאוש לא שנא לאחר יאוש רב ששת אמר פטור חייב רב ששת יאוש הוא
דהנו מעשיו אבל לפני יאוש דלא אהנו מעשיו לא מוחיב דומיא דמביחה

בעינן דאהנו מעשיו א"ר ששת מנא אמינא לה דתניא א"ר עקיבא מפני מה
אמרה תורה טבח ומכר משלם ד' וה' מפני שנשטרש בחטא אימת
אילימא לפני יאוש מי איכא נשטרש אלא לאו לאחר יאוש הוא אמר רבא
מפני ששנה בחטא ת"ש וטבחו ומכרו מה מביחה שאינה חוזרת אף מכירה
שאינה חוזרת אימת אילימא לפני יאוש אמאי אינה חוזרת אלא לאחר
יאוש וש"מ חייב רב ששת יאוש הוא תרגמה רב נחמן פרט לשהקנה לו
לשלשים יום ואף ר' אלעזר סבר חייב רב ששת יאוש הוא דאמר ר' אלעזר

מדע
תדע
נמי בלאחר יאוש דבעי יאוש ושינוי רשות אלא ביאוש לחודיה נמי קני כרז ואם גנבה מראשון לאחר
יאוש משלם לו כפול: אלא. להכי נקט תנא לכייליה מלתא דליכא יאוש גבי גנב משום דלא משכחת לה דמשלמי תרויהו
האי תשלומי ד' וה' והאי כפול: אלא בהכי. דאי הוי יאוש בלא גנב לא מתייבז קמא במכירתו ד' וה' וכיון דמלצינתא לא
קני (ט) לה אלא לפני יאוש תנא נמי לרישא בלפני יאוש ופטרו מכלל: חיובה לאחר יאוש הוא דאהנו מעשיו. משקנאו
לוקח. ותלתא אמוראי ניניהו רב סבר יאוש קני הלכך לא מתייבז אלא בלפני יאוש דאי לאחר יאוש שלו הוא טובח
ומוכר ורז נחמן ורז ששת סברי יאוש גרידא לא קני ומשום הכי לאחר יאוש מתייבז וניהו זהה פליגי דרז נחמן לא צעי
אהנו מעשיו הלכך אפילו לפני יאוש גרידא נמי חייב ורז ששת צעי מכירה גמורה: עשה שרשין. משמע דאהנו מעשיו:

תורה אור השלם

י. כי יגבב איש שור או
שה וטבחאו או מקרו
ימשלם ויגלם תחת
השור וארבע צאן תחת
השה: שמות כ"א לו

רבינו הגואל

ראשון משלם ד' וה' שני
וטבח וקנאו בשינוי
מעשה, שני משלם כפול
דהא קנייה גנב ראשון
בשינוי מעשה. ופרקי רב
פפא ונדרו דברין. ופריך
רב זביד, לעולם לא תפוך
ומציעתא דקשיא לן הכי
פירושה, לעולם גנב ומכר
לפני יאוש ונתיאשו
הבעלים כי לקוח, וכיון
שנתיאשו הבעלים קנה
לוקח. הלכך, גנב ראשון
משלם ד' וה' שני גנב ומכר,
גנב שני משלם כפול
דבעינא דגנבה מכי לוקח
קנייה הית ללוקח ולא
משכחת לה דמשלמי גנב
ראשון וגנב שני לפני
יאוש איליב רובי אלא
בהכי. איתמר המוכר לפני
יאוש רב נחמן אמ' חייב
וה' רב ששת אמ' פטור,
לאחר יאוש חייב, אמ' רב
ששת מנא אמינא לה
דתינא אמר ר' עקיבא
מפני מה אמרה תורה טבח
ומכר משלם ד' וה' מפני
שנשטרש בחטא, פרי'
שנהה כאשר פירשנהו
למעלה. ולא משכחת לה
דהנו מעשיו אלא לאחר
יאוש, שמע מינה חייב
אחר יאוש. ופריך רבה לא
תימא נשטרש מלשון
תנאה אלא אימא מפני
ששנה [בחסא ... תא]
שבע וטבחאו או מכרו מה
מביחה שאינה חוזרת אף
מכירה שאינה חוזרת
כיון ולא תמצא אלא
לאחר יאוש. ופרקי רב
נחמן שמכרה הגנב ...
שלשים יום תחזור הפרה
לגנב, כי היא גונג מיטעה
קיא למכרה אבל לפני
יאוש חייב כלאחר יאוש.
וקמא לן כרב נחמן,
דינא הוא, ורב נחמן ורב
ששת הילכתא כרב נחמן
בריי, ולא עוד אלא דהא
ר' יוחנן כותיה קאי דאמי'